

Tři králové 2018

20. března začíná astronomické jaro

Každý se už určitě na jaro těší, obzvláště letos po mrazové vlně, která nás potrápila v únoru a teď v polovině března, když to zima stále nechce vzdát.

Lidové pranostiky na jarní období

Jaký duben takový říjen.

Panská láska a dubnový sníh za mnoho nestojí.

Mokrý duben přislubuje dobrou sklizeň.

Je – li Zelený čtvrtek bílý, pak je léto teplé.

Velký pátek deštivý dělá rok žiznivý.

Prší – li na Bílou sobotu, bude málo třešní.

Prší – li na svatého Filipa a Jakuba v noci, bude úrodný rok (1.5.)

Děšť svaté Žofie švestky ubije (15.5.)

Suchý březen, mokrý máj – bude humno jako ráj.

Když se v máji blýská, sedlák si výská.

Jak červen teplem září, takový bude i měsíc září.

Na svatého Antonína broušení kos začíná (13.6.)

www.pranostiky.cz

Letošní kolednice

A co se u nás událo od poslední?

V sobotu **6. ledna** se konala Tříkrálová sbírka, pořádaná farní charitou Dobruška. Bohdašínem obcházely dvě skupiny koledníků, které vybraly celkem 7. 020,- Kč. Poděkování patří všem obyvatelům, kteří přispěli.

V sobotu **10. února** uspořádali místní hasiči ostatkový průvod a večer potom ostatkovou zábavu s tradičním upálením Basy.

Na **18. března** připadla ženská koleda. Přes mrazivou metelici, která řádila již druhý den, se několik odvážných kolednic vydalo na tradiční obchůzku. Je dobře, že se staré dobré zvyky stále dodržují.

Zkrátka v Bohdašíně se stále něco děje. A to je dobře.

Informace obecního úřadu

5. března se konalo zasedání obecního zastupitelstva. Projednáno a schváleno bylo hospodaření obce za rok 2017, rozpočet na rok 2018, rozpočtový výhled na rok 2019 a 2020, zpráva o kontrole hospodaření obce za rok 2017, která byla provedena pracovníky Krajského úřadu – nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky. Dále byly zastupitelstvem schváleny žádosti o dotace školy Dobřany ve výši 8 tis. Kč, dotace okresní knihovně Rychnov nad Kněžnou na nákup knih 3 300,- Kč (tyto knihy potom slouží k obměně knihovního fondu i v naší knihovně), dotace místnímu spolku SDH na doplnění herních prvků pro dětské hřiště ve výši 20 000,- Kč a darovací smlouva MŠ Slavoňov v částce 2 000,- Kč. Schválena byla rovněž i smlouva o dílo s firmou Kerson s.r.o. na dokončení zateplení budovy čp. 74 ve výši 1,4 milionu Kč.

Hospodaření obce za rok 2017

Příjmy v tis. Kč.	Rozpočet	Skutečnost	%
Sdílené daně ze SR	2. 125	2. 442	115
Daň z nemovitostí	245	250	102
Místní poplatky	64	64	100
Bytové hosp.	120	116	97
Pronájmy a prodeje	35	34	97
<u>Ostatní příjmy</u>	<u>86</u>	<u>103</u>	<u>120</u>
Celkem	2. 675	3. 009	112

Výdaje v tis. Kč	Rozpočet	Skutečnost	%
Obchod	21	18	86
Komunikace	210	197	94
Školy, školky	12	12	100
Kultura, děti a mládež	60	58	97
Bytové hospodářství	1. 335	453	34
Odpady celkem	120	91	76
Veřejná zeleň	100	93	93
Veřejné osvětlení	40	40	100
Požární ochrana	70	60	86
Zastupitelstvo	180	176	98
Místní správa	446	172	39
Příspěvky DSO	13	13	100
<u>Ostatní výdaje</u>	<u>68</u>	<u>62</u>	<u>91</u>
Celkem	2. 675	1. 445	54

Hospodaření obce za rok 2017 skončilo přebytkem **1. 564. 667,- Kč**

Stav peněžních prostředků na účtech obce k 31. 12. 2017 **6. 003. 667,- Kč**

- „ - k 31. 12. 2016**4. 439. 000,- Kč**

Rozpočet na rok 2018

Příjmy v tis.Kč		Výdaje v tis. Kč	
Daně ze SR	2 465	Obchod	205
Daň z nemovitostí	250	Komunikace	70
Místní poplatky	64	Školy a školky	10
Ostatní příjmy ze SR	98	Kultura, děti, mládež	60
Bytové hosp.	140	Bytové hosp.	1 600
Pronájmy a prodeje	35	Veřejné osvětlení	100
Ostatní příjmy	2	Odpady	120
		Veřejná zeleň	100
		Požární ochrana	80
		Zastupitelstvo	250

	Místní správa	367
	Ostatní výdaje	92
Celkem	3 054	3 054

Schválen jako vyrovnaný, příjmy i výdaje ve výši **3. 054 000,- Kč**.

Největší investicí v letošním roce bude dokončení zateplení bývalé školy. V rozpočtu je počítáno i s výkupem pozemku pod prodejnou, tato věc se táhne již od roku 2001 a snad se letos konečně podaří. V rozpočtovém výhledu na rok 2019 je počítáno s opravou cesty po „zahumení“ od čp. 47 po čp. 57. Bude to velká investice (cca 4 mil. Kč), která pořádně zatřese obecní pokladnou. Proto je výhled rozpočtu schodkový a rozdíl bude pokryt z přebytku hospodaření minulých let.

Podle informací, které jsou k dispozici, stoupne od letošního roku poplatek za uložení směsného komunálního odpadu na skládku asi o 10%. Proto je třeba snažit se odpady co nejvíce třídít. V roce 2017 bylo v Bohdašíně vyprodukováno 32,5 t směsného komunálního odpadu, 3,5 t plastů, 2,5 skla. Do kontejneru na odložený textil, který je u hasičské zbrojnice, bylo uloženo 718 kg.

Jen pro připomínku – podle obecní vyhlášky je poslední termín pro zaplacení místních poplatků za odpady a psy 31. března.

Na jarní měsíce (duben, květen) bude opět zajištěn svoz nebezpečného odpadu.

Jako každoročně, společně s místními hasiči připravujeme tradiční pálení čarodějnic s ohňostrojem.
starosta

Účastníci zájezdu

V listopadu jsem spolu se svými dětmi jela na 4 dny autobusem do Paříže. Zájezd byl vypravený z Brna, dále se nastupovalo v Praze a v Plzni. My jsme měli nástupní místo v Praze u Kongresového centra (bývalý Palác kultury). Autobus byl plně obsazený pestrou směsicí lidí různého věku. Řidiči byli veselí moraváci, kteří celou cestu vtipkovali a o přestávkách nás napájeli domácí ořechovkou a višňovicí. Vedle mě seděla dáma z Břeclavi, podnikatelka s francouzskou módou, která pravila, že naučí české ženy francouzskému šarmu. Když jsem na její dotaz odpověděla, že pracuji už skoro třicet let ve školství, tak se na mě podívala pohrdavě a pravila, že nechápe, z čeho platím složenky. No jo, práce ve školství na zbohatnutí není, ale všechny, co znám, děláme naši práci s láskou a pro děti. To ale málokdo chápe.

To jsem odbočila. Dojeli jsme do Paříže brzy ráno a první zastávka byla u Eifelovky. Unavení jsme vystoupili z autobusu a hned se na nás vrhli pouliční prodejci ověšení malými přívěsky s Eifelovkou, během asi pěti vteřin pochopili, odkud jsme a spustili na nás takovou "slovanštinou" (ruskopolskočeskoslovenskobůhvíco) typu: "Kupit, ne draží". Poté, co jsme si věž dostatečně vyfotili a někteří udělali mraky selfíček (dáma z Břeclavi se na sebe špulila ve stylu Agáta Hanychová) tak jsme šli do fronty na věž. Museli jsme projít bezpečnostní kontrolou, projít rámem, otevřít batohy a kabelky. Já vím, dnes už je to potřeba a je to běžné, ale dost to obtěžuje a zdržuje. V Paříži takto jdete i do Louvru, do Versailles atd. Na věž jsme vylezli do 2. patra, ze třetího by pro oblačnost nebylo nic vidět. A ve druhém patře je i spousta obchůdků a tak. Stihli jsme ještě nakrmit vodní havěť u Seiny (jakmile Péťa vidí jakékoli zvíře v okruhu jednoho kilometru, musí ho jít nakrmit, i kdyby měla obětovat poslední rohlík a nechat členy rodiny o hladu).

Potom měli někteří objednanou plavbu po Seině, my jsme šli pěšky po nábřeží až k chrámu Notre Dame a potom k obchodnímu centru Pompidou. S průvodkyní jsme měli sraz až na Champ Elysées u Napoleonova oblouku. Odtamtud jsme metrem přešli na Montmartre, známou čtvrt umělců. Podle mě i mých dětí je to nejhezčí místo v Paříži. Tam jsme se procházeli až do tmy a nasávali tu úžasnou atmosféru Paříže. Navštívili jsme chrám Sacre Coeur, kavárničky, obchůdky. Pak jsme metrem sjeli zpátky k pařížskému kolu, kde nás naložili řidiči a odvezli nás za Paříž do malé vesničky do hotelu.

Hotel byl moc pěkný a snídaně bohatá. Druhý den po snídani nás čekala cesta do Versailles.

Někteří šli do zámku, já už tam byla při minulé návštěvě Paříže, tak jsem si šla projít zahrady. Došla jsem až k malému a velkému Trianonu, což jsou malé zahradní zámečky, které si nechala postavit Marie Antoineta a pořádala tam zahradní párty a divadla. Zahrady ve Versailles jsou opravdu nádherné i v listopadu, jen mě mrzelo, že fontány byly vypnuté. Ale chápu to, v zimě to nejde, aby fungovaly. Pak jsem se ještě prošla městečkem Versailles, které je také moc pěkné. Sraz s průvodkyní byl u sochy Ludvíka XIV. Vlakem jsme se vraceli do Paříže. V zájezdu byla i dvojice mladých lidí, říkali jsme jim „bareťáci“, protože měli ona červený a on černý baret, a ti zásadně na všechny srazy chodili s tak čtvrt hodinovým zpožděním. Málem nám kvůli nim ujel vlak. Průvodkyně z nich šlela a nám ostatním lezli na nervy.

V Paříži nás čekala návštěva Louvru, těšila jsem se, chtěla jsem vidět všechna umělecká díla a hlavně Monu Lisu. Tu jsem nakonec viděla jen zdálky, byla obklopena šílenými davy, tak jsem si spíš prohlížela ostatní místnosti. Potřebovala bych na Louvre víc času a klidu, ty davy lidí mi vadily. To například Kunsthistorické muzeum ve Vídni jsem si vychutnala daleko víc, tam byl klid. Potřebuji si umělecká díla vychutnat, zastavit se před nimi a ne se nechat unášet davem. S průvodkyní jsme měli sraz v 17 hodin u pyramidy a kráčeli jsme večerní Paříží k muzeu voskových figurín. Tam jsme my nešli, takže jsme se procházeli uličkami, pasážemi, objevili jsme naprosto úžasné hračkářství plné krásných dřevěných domečků a doplňků do nich. Včas jsme čekali s ostatními na průvodkyni, která byla s některými na společné večeři a průvodkyně přišla pozdě kvůli - zase bareťákům. To už teda nevydržela a v autobuse už jim něco řekla. Málem jsme kvůli nim přijeli pozdě na poslední místo, kam jsme v Paříži měli namířeno a to mrakodrap Montparnase. Vyjeli jsme nahoru do výšky 210 m. Byl odtamtud nádherný výhled na noční osvětlenou Paříž a přesně ve 21 hod. se rozblíkala Eifelovka. Byla to efektní podívaná. Pak už jsme nasedli na cestu domů. Druhá noc v autobuse, nebylo to nic moc, ale dalo se to vydržet. V Praze jsme byli v neděli v 11 dopoledne.

A můj dojem? Byl to levný zájezd ze Slevomatu, ale byla jsem spokojená. Řidiči i paní průvodkyně byli skvělí, většina spolucestujících (s výjimkou bareťáků a mé „nóbl“ sousedky) také, viděli jsme - trochu hekticky- z Paříže to nejhezčí, takže doporučuju.

Další můj výlet byl v prosinci od cestovní kanceláře Jana Hudková na adventní trhy do Bratislavy a do čokoládovny v Rakousku. Jana má vždy zájezdy skvěle připravené a zajištěné. Jela jsem hlavně kvůli té čokoládovně, ale v Bratislavě jsem nebyla asi 30 let, tak jsem se těšila i tam. Nejprve jsme jeli do Rakouska do malého městečka za hranicemi do malé rodinné čokoládovny Haurwitz. Bratislava byla odtud pár kilometrů. Prošli jsme výrobnou, sledovali jednotlivé výrobní procesy (jen tak mimochodem - vyráběli se velikonoční zajíčci). Po prohlídce a filmu o firmě jsme se přesunuli do podnikové prodejny, kde jsme si za výhodnou cenu mohli nakoupit všechny jejich výrobky. Sympatické bylo, že jsme v prodejně mohli všechno ochutnat. Takže jsme ochutnávali, až se nám dělaly boule za ušima a z prodejny jsme vyšli ven ověšení taškami a přecpaní. Pak jsme odjeli do nedaleké Bratislavy. Nejdříve jsme si prohlédli hrad, potom jsme se prošli historickou částí a nakonec jsme došli na trhy. Tam jsme pak mohli nasávat vánoční atmosféru a punč, nakupovat, sedět u kávinky nebo jen tak chodit. Trhy byly pěkné a nebyly přelidněné jako jinde.

Můj zatím poslední výlet byl překvapivý a nečekaný vánoční dárek od mé rodiny - letenka do Barcelony. Trochu mě tím zaskočili, protože jsem musela žádat o dva dny volna ze školy, což je ve školství docela problém. Ale pan ředitel mi vyšel vstříc. Letěla jsem s Danou, maminkou Pétina přítele, která to taky dostala jako nečekaný vánoční dárek.

Bylo mi řečeno, že máme zaplacenou letenku a tři noci se snídaní a jinak ať si poradíme. Radek nás čekal na letišti, provedl nás odbavením a skoro nás posadil do letadla. Poradil nám, že si v Barceloně máme koupit čtyřdenní lítačku, nastoupit do metra, napsal nám stanici, kde máme vystoupit a jak dojít do ubytování. Vše jsme zvládly. Ubytování byl byt, kde byly čtyři pokoje a společná kuchyň a koupelna. Vše bylo moc hezké, moderní a v kuchyni bylo ve skříňce a v lednici jídlo, kde jsme si mohly vzít, co jsme chtěly.

Majitel nám vše ukázal, popřál nám hezký pobyt a řekl, že při odchodu máme hodit klíče do schránky.

Tak jsme si vybalily a vyrazily do ulic, protože na leden bylo opravdu teplo, všechny obchody byly otevřené, u restaurací seděli lidé venku v zahrádkách.

Také jsme si do jedné sedly a daly jsme si víno. Číšník se zeptal, zda španělské nebo katalánské. Protože vím, že katalánci jsou patrioti, tak jsem řekla, že samozřejmě katalánské.

Jinak lidé v Barceloně byli všichni milí, vstřícní a usměvaví. Bylo teplo, svítilo slunce - prostě balzám na duši. V pátek ráno jsme vyrazily ke chrámu Sagrada Familia architekta Gaudího, který se staví už sto let a bude dostavěn v roce 2026. Je to opravdu impozantní stavba. Gaudí se při stavbě inspiroval přírodou, třeba včelími plástvemi, tvary listů a květin. Prohlédly jsme si chrám zvenčí i zevnitř, viděly film o dostavbě, přečetly si o Gaudím a o chrámu. Strávily jsme tam celé dopoledne. Po obědě jsme se vydaly k moři, prošly se po pláži a po přístavišti. Pak jsme si prohlédly botanickou zahradu, kde v lednu vše kvetlo, na stromech dozrávaly mandarinky. Došly jsme na Olympijský stadion. Ten je také moc hezký. Z kopce od stadionu vedly eskalátory až dolů do města. Procházely jsme se městem, pak jsme si koupily pizzu k večeři a odjely zpátky na ubytování. V sobotu jsme byly domluvené s Eliškou Prauzovou, což je studentka z Plzně, která právě byla v Barceloně na půlročním erasmu (studentský pobyt v zahraničí). Je to kamarádka Leoše a zároveň neteř mé kolegyně. Ta nás v sobotu odvezla vlakem a zubačkou na nejvyšší horu nad Barcelonou (hora Tibidabo), kde stojí nádherný chrám s velkou sochou Ježíše na vrcholu. K té soše se dá výtahem vyjet a otevře se vám nádherný výhled na Barcelonu, na moře a na hory, protože Barcelona je z jedné strany sevřena mořem a z druhé horami. Pak jsme sjely zpátky dolů do města a Eliška nás dovedla na ulici La rambla, kde je tržnice, stánky, pouliční umělci a tak. Celou jsme ji prošly, stálo to za vidění. Na tržnici jsme si nakoupily ovoce, protože z těch barev a druhů oči přecházely. Ovoce tam chutná mnohem lépe, protože nedozrává někde v bednách ve skladištích, ale na slunci. Nedá se to vůbec srovnat s tím, co kupujeme tady u nás v supermarketech.

Po návratu do bytu jsme zjistily, že dvě dvojice, co tam s námi bydlely, už se odstěhovaly. Daly jsme si k večeři ovocný salát a odpočívaly jsme na pokoji, když jsme slyšely, že majitel někoho přivedl a ukazuje mu zrovna kuchyň. Tak jsme čekaly v pokoji a když už nebylo nic slyšet, chtěla jsem si v kuchyni uvařit čaj. Tak si postavím vodu a najednou z vedlejšího pokoje vyjde asi čtyřicetiletý muž a zeptá se mě na heslo k wifi. Tak jsem mu ho řekla, ale asi špatně rozuměl a podal mi mobil, ať mu ho tam naťukám. Tak jsem to udělala, on poděkoval, pak se ptal ještě něco ohledně kuchyně. Najednou vyleze z pokoje jeho žena a promluví na něj rusky. Tak jsem se usmála a rusky říkám: "Vy jste Rusové? Já jsem Češka." Paní se úplně rozzářila, objala mě a zahulákala: „Bratřja“. A tak jsem s nimi začala mluvit rusky a zjistila jsem ke svému údivu, že jsem to za třicet let nezapomněla. Po chvíli vylezla Dana a mluvili jsme všichni. Moc hezky jsme si popovídali o životě u nás a v Rusku atd. Potěšilo mě, jak byli přátelštější a jak hezky se povídalo.

No a v neděli po snídani jsme už jen přejely na letiště, prošly odbavením a letěly zpátky. Z toho sluníčka a přátelského prostředí se nám ani nechtělo. Letěly jsme stejně jako tam stále nad mraky, jen z nich vystupovaly vrcholky Alp, což bylo nádherné. Na letišti v Praze bylo ošklivo a zima, ani se nám z letadla nechtělo. Jsem ráda, že jsem se po letech zas proletěla letadlem a navštívila takové pěkné město.

Ve druhém čtvrtletí letošního roku oslaví významné životní jubileum naši spoluobčané :

17. dubna	paní Friederika Wölflová	90 let
21. dubna	paní Jana Kolářová	75 let
6. května	pan Ladislav Polívka	70 let
27. května	paní Marie Kačerová	86 let
2. června	paní Marie Machová	89 let
20. června	paní Jaroslava Střelková	89 let

Všem oslavencům přejeme všechno nejlepší, hlavně hodně zdraví a spokojenosti.

SDH Bohdašín informuje

BASA BOHDAŠÍNSKÁ

2017 – 2018

**NA SVĚT PŘIŠLA - 25. ÚNORA 2017
K VĚTŠINĚ PŘEŠLA - 10. ÚNORA 2018**

Vážení pozůstalí, smuteční hosté, bratři a sestry,

sešli jsme se dnes, tak jako každoročně, při této pietní vzpomínce, abychom se v tomto předjarním období rozloučili s naší milovanou, nenáviděnou a mnohdy opovrhovanou Bohdašínskou basou. Basa během svého krátkého ročního života prováděla kousky potměšilé, hrubé, mnohdy hloupé ale taky veselé, potřebné a pochvaly hodné. Připomeňme si tedy při této krátké vzpomínce, kousky, potměšilosti a jiné nezapně žertíky, které basa během svého života prováděla.

Basa své kousky prováděla ať již s vědomím potměšilosti, či v alkoholovém opojení, ale též bez vlastního zavinění, s vědomím, že takové věci se někdy stávají.

Basa, jak jinak, škodila vědomky i nevědomky v dopravě. To když se basa rozhodla po zasněžené komunikaci stůj co stůj dopravit sebe a své vozidlo k domovu. První pokus neúspěšný, druhý taktéž a další jakbysmet. Sníh je přece jenom prevít a mírně klouže. Takže při několikátém neúspěšném pokusu místo doma skončila basa v plotu. Přišlo omlouvání a oprava. No dnes již je vše zapomenuto.

Jindy basa, vědomá si svého umění na jednostopém vozidle, vtrhla domů na svůj dvorek s takovou vervou, že zastavení nemohlo být zcela jednoduché. Zadní brzda, přední brzda a trocha mokrého trávníku udělaly vše, aby basa svůj příjezd neustála. Tak se také stalo, basa se vyválela před vlastním domem, a velice kvitovala, že se tak stalo beze svědků.

A co teprve, když se ne zrovna řidičsky zkušená basa rozhodla natankovat palivo. Přijela ke stojanu, vystoupila, a ejhle ono má vozidlo nádrž na druhé straně. Nu což, vycouvu a zajedu správně. Povzbuzena studem, či vztekem skočila do vozu a bezmyšlenkovitě vyrazila. Následkem bylo naštěstí pouze uražené zrcátko. Je tedy nutno kvitovat, že basa nechala čepovací stojan stát na svém místě.

Taktéž basa bez zkušeností si opatřila vozidlo pro pobavení sebe a svých přátel. Výjezdy do terénu byli záživné a basa se velmi bavila. Přišel však průjezd mokřinou, na kterou vozidlo nebylo v žádném případě stavěno. Takže s vyproštěním musel vypomoci traktor.

Při jednom z výjezdů hasičských vozidel nejprve basa zjistila poruchu baterií, takže velké vozidlo roztáhla malým vozidlem. Akorát spojka nebyla zcela spokojena se zacházením, avšak to naštěstí ustála. Vyrazila tedy na výjezd, vsugerovala si směr a na jedné křižovatce se rozhodla zcela nelogicky. Ve druhém vozidle zazněla slova "Kam ten blbec jede" a podobná slova, která však nelze ventilovat. Basa si však svůj omyl záhy uvědomila a vyrazila správným směrem.

Basa též škodila na technickém stavu vozidel. To jednou přijela ke kamarádovi „servisákovi“ a oznamuje, mě to vůbec nejde řadit. Opravář tedy ulehl pod auto a od táhla řazení vyprostil kámen a ptá se, kde se tam vzal. Basa však zapírala, že o ničem neví. Basa zapírá dodnes, je však též možné, že si některé věci zcela nepamatuje. Jindy basa přivezla vůz „veterána“ a hned se jala ho opravovat. Ne vše však díky nedostatku zkušeností, probíhalo zcela hladce. Za zmínku stojí brzdový válec, který snahu o rozebrání bohužel neustál. Zprovoznění vozidla se však nakonec podařilo a basa ho přeparkovala k dílně, aby na něm mohly být provedeny další odborné opravy. Opomněla však, že již se blíží zima a ve vozidle má jako chladicí kapalinu použitou pouze vodu. Naštěstí mrazové pojistky odvedly svoji práci a blok motoru byl zachován.

Basa též při údržbě zeleně nabádá ostatní k udržování pořádku na trávnících. Ne všichni však basu berou zcela vážně, a tak se stalo, že rotačními noži vysekla řádný kus provazu, až se unášeče rotačních nožů odporoučely mimo sekačku. Jindy se však rozhodla opravit kolečka u vozíku za malý zemědělský stroj. Vědoma si své neznalosti, optala se na vše možné a zahájila opravu. Jak rychle oprava začala, tak také skončila. Na dílnách se na stažení ložisek používají stahováky a jiné přípravky. Nemaje takovéto vybavení, použila, co bylo po ruce. Stahování ložiska krumpáčem a podobným náradím skončilo sháněním nového ložiska.

Zkušená a technicky zdatná basa však též nemá vždy na růžích ustláno. To když při hasičské soutěži nastartovala stroj, nasála a stroj přestal pracovat. Bez paliva žádný motor dlouho nepracuje, a jelikož si basa zapoměla otevřít kohoutek s palivem, tak tento pokus samozřejmě skončil neúspěchem.

Při výcviku práce s motorovou pilou se basa také předvedla. Zkušenější jí radí, udělej si paseku a strom polož tímto směrem. Basa se však ohradila, tohle přece já dobře znám. No dobře, tedy předved', baso, co dovedeš. Strom lehnul jinam než měl a při pádu pochroumal jedno světlo. Zkušenější říká, vždyť tu paseku máš úplně blbě. Basa se však opět ohradila, to jsi mě to nemohl říci dřívě. Světlo bylo na místě opraveno, takže ke škodám na majetku nedošlo a basa si oddychla.

Basa též škodila i pomáhala na zdraví jedinců.

To když tak nějak dřívě narozená basa používající ke své dopravě jízdní kolo, při jedné ze svých cest neustála jízdu z kopce. Snad malá nerovnost, kamínek, či přeběhnuvší zvířátko zapříčinilo pád basy na zem. Basa zůstala ležet a přiběhnuvší ji pomohli vzkřísit. Když se basa probírala, prohlásila, podejte mi kolo já jedu dál. To však nebylo možné, basa i kolo byli natolik pochroumání, že basa musela k lékaři a kolo do servisu. No dnes již basa zase vesele bicykluje.

Base též stačila chvilka nepozornosti a pilka si poradila s jejími prsty. Nutno uznat, že basa o celé prsty nepřišla, ale pouze si je pokrátila. No přeci uznejme, copak truhlář může mít všechny prsty?

Jindy basa stěhovala pneumatiky ze schodů, a nějak se s těmi pneumatikami zapomněla dohodnout, kdo na těch schodech zůstane. Obražené tělo a návštěva lékaře jí bylo odměnou.

Basa též odzkoušela pevnost oka svého kamaráda. Při stěhování skříně se tato skříně začala kácet, a basa duchapřítomně hrábla po té skříně, aby jí narovnal. Bohužel tak nešťastně, že při tomto pohybu zabodla svůj prst do oka jiného. Oko přežilo, i když ošetřující lékař pravil „no to máte teda kamarády“.

Basa též odzkoušela kluzkost obecní komunikace. Bohužel je to tak, že cesty v zimě někdy kloužou. Basa však měla ve dvou případech smůlu, uklouznutí jí vždy stálo pochroumanou ruku. Basa však v obou případech patří mezi nedávno narozené, tak lze doufat, že hojení nebude problematické.

Basa však též napomáhala obraně před úrazem či poškozením. To si takhle basa hrála u zábradlí rybníka, testovala, co zábradlí vydrží. Bylo jí sděleno, nedělej to. Než se ostatní nadáli, zábradlí slevilo a basa padala do vody. Tatínek stojící vedle duchapřítomně zasáhl, se slovy kam jdeš, po ní hrábl a zachytil na hladině vody. Takže basa si namočila břicho, nikoliv však záda. Jako výchovný prostředek však tento pád zapůsobil. Dnes si basa na vodní hladinu dává přiměřený pozor.

Nelze ani opomenout příběhy basy věnující se chovu domácího zvířectva.

To si basa jednoho dne pořídila ovečky a beránky, vybudovala přístřeší a vše oplotila elektrickým ohradníkem. Vše probíhalo zcela bez trablů, až jednoho dne basa zjistila, že se jí stádečko rozrostlo. Nejednalo se však o ovce či jiná podobná zvířata, v ohradě mezi ovci byl ještě pes. Pravděpodobně se mu podařilo proskočit ohradník, ale zpátky to již nešlo. Basa se tedy nad ním zželela a po vypnutí ho přenesla zpět mimo ohradu.

Jiná basa si však pořídila ovečky bez předběžného vybavení a doufala, že v chatrné ohradě zůstanou. Nestalo se tak a ovce si našly nový domov v ohradě se skotem. Basa se nějakou dobu snažila o odchyt ovcí a návrat do ohrady. Nakonec za pomoci dalších chovatelů a sítí se odchyt vydařil a zvířata jsou dnes ve správné ohradě.

Avšak basa zabývá se chovem drůbeže a domnívající se, že je dostatečně zkušená, dobře ví, že drůbež je tvor zanášivý. Proto čas od času je třeba posbírat zatoulaná vajíčka, případně podklady. A tak při jedné ze svých obchůzek našla vajíčko či podkladek v mírně nepřístupném místě. Proto se rozhodla jej sebrat a dopravit na odpovídající místo. Jaké však bylo její překvapení, když jí vajíčko bez použití jakékoli síly proteklo mezi prsty. Nejednalo se totiž o vajíčko ani podkladek, nýbrž o přírodou krásně zamaskovaný exkrement. No dnes již má basa ruku čistou a pravděpodobně jí ani nezapáchá.

Base se též dařilo páchat různé nešvarnosti pod vlivem alkoholu.

To když se basa rozhodla v noci otestovat nové dětské hřiště. Ani v nejmenším jí netrápilo, že již nepatří mezi děti ani věkem ani váhou. Přesto se rozhodla otestovat dětskou skluzavku. Skluzavka vydržela, avšak basa se rozhodla, že si udělá fotodokumentaci a touto se pochlubila na sociální síti. Takže se nevědomky veřejně přiznala k provádění nepravostí.

Basa však nečinila pouze potměšilosti či jiné nečinnosti. Pojďme si proto připomenout i kladnou stránku jejího života.

Basa v obci dokončila výstavbu nových bytů, a dnes již mají své nájemníky.

Base se podařilo částečně dokončit nový nábytek do klubovny, tj. výčepní pult a lavice, a dále se jí podařilo dokončit podlahu nad klubovnou.

Ukončíme však tyto řeči a důstojně se rozlučíme s naší zesnulou se všemi poctami, které jí náleží, a přestaňme ji oplakávat, neboť dnes nás sice opouští, ale zároveň se rodí další a již vymýšlí, jakými skutky nás v příštím období obdaří.

Připravujeme v příštím období:

30. dubna – pálení čarodějnic

2. června – dětský den

J. Černý

I letos se konal tradiční masopustní průvod provázený reprodukovanou hudbou. Obdiv a poděkování patří všem, kdo se nestydí a mají chuť něco pro ostatní obyvatele Bohdašína podniknout.

J. Štěpán

V Bohdašíně před 50 –ti lety...

Přinášíme další část historie Bohdašína tak, jak ji zaznamenal a viděl kronikář pan Dobroslav Novotný. Je to autentický přepis bez zásadních úprav.

„ Úvodem chci říci, že rok 1967 je za námi a začínám psát rok další, a tu poznamenávám náměty myšlenek našich občanů jak jsem je slýchal za celý rok, avšak nezdá se mi to, aby se vracelo zpět těch uplynulých 20 roků po okupaci, kdy nám diktovali naši lidé a tím to více bolí – než když tehdy za okupace hitlerovskou armádou to byli zfanatizovaní přátelé Hitlerova fašismu. A dnes, kdy naše generace která se narodila okolo přelomu století, která už prodělala citelné změny – jak kulturní, sociální, majetkové i hmotné a v některých případech i národnostní se na to dívá skepticky. Spíše by se dalo soudit, že to byl diktát několika jedinců. A proto se nemůžeme divit, že náš venkovský občan, který jest velice vnímavý a na druhé straně velice nedůvěřivý všem událostem a novotám okolo něho, které proběhly za těch posledních roků včetně s rokem 1968 srpnových událostí, dnes je opravdu vidět, kam dospěla pookupační taktika, kdy v určitý čas nebylo možno mládež na venkově udržet při zemědělství – neboť byla nuceně hnána do průmyslových závodů a nyní je vidět tu situaci, že v JZD jsou možno říci téměř z 80 % všichni důchodci. A tak dnes se projevuje situace velmi tíživě v zemědělské výrobě a to čím vinou? A to našeho venkovského občana velice uráží, zejména v těch starších hlavách našich zemědělců, kteří prožili jsme za našeho života tolik politických a státních převratů a tolik představitelů naší vlasti se vystřídal jako možná v dějinách v žádném pokolení. A dnes je u těchto lidí podzim života a proto vědí, že tak dále už to nemůže jít, jako to vedli těch 20 let po okupaci hitlerovského režimu. Tak jak jsem slýchal, visela nějaká temná myšlenka nad jejich proběhávajícími hlavami. A když občas jsem zaslechl vyprávění těchto našich občanů, vždy mi napadla tatáž myšlenka, jak staré hlavy rozumovaly, které už měly různé zkušenosti za sebou, že to tak už jít nemůže.

A tak již v jarních měsících letošního roku bylo nám již jasné, že se něco děje. Avšak vše, jak se zdálo, bylo jak se na vesnici říká – pod pokličkou. Nevědělo se dlouho nic pozitivního, ale viselo to nad hlavami jako tajemný závoj. Ovšem to vše co nás očekává a jaké budou důsledky toho všeho, žádný nevěděl. Jisté bylo, že takový diktát není možný udržet, vždyť náš občan chtěl a chce vždy volně dýchat a myslet. A to celou tu dobu za něho mysleli jiní a k tomu rovněž tak hospodářské a finanční poměry, které se stávaly čím dál tíživější.

Pakli přišel náš občan do obchodu a žádal to neb ono – ku příkladu drátěné pletivo, cement, cihly, různé potřeby od železa apod. – vždy prodávající hlásil –nemám, není a nebo snad dostanem, zeptejte se zase. A nebo když snad něco bylo, tož prodávalo se pod pultem – jak se lidově říkalo – a to zadarmo nikdy nebylo. Rovněž tak se děje i jiných podnikcích a i v zubních ordinacích, že dotyčný chce nějaký ten bakšiš a pak to jde lepší.

A opravdu musí se přiznat, že hodně věcí bylo možno říci zmetkových – tj. špatná výroba, nepřesná. Ještě nutno poznamenat, že v některých podnikcích se vyráběly věci,

kteří vůbec ani cizina ani konzument nemohl potřebovat. Avšak nutno při tom říci, že snad hodně tím, že pracovali zaměstnanci, kteří nebyli dostatečně vyškolení, nýbrž horečně se muselo vyrábět ať to svět potřeboval či nikoliv, jen když se něco dělalo a tak se kazil jen materiál, jak jsem slýchal. Svět o takové výrobky nestál a na domácím trhu se nedostávalo různých běžných spotřebních předmětů. Hlavně, že se vyrábělo a některá vedení závodů, že měla premie z dostatečné výroby, ať to byla nutná potřeba či nikoliv a skutečně některá ta výroba šla zase opět do šrotu, jak jsem slýchal od jednoho zaměstnance podniku Tesla Liberec.

Těch dvacet let nevím jakým způsobem se hospodařilo – to ponechávám kritice odborníků, ale myslím, že jsme draho zaplatili osvobození z okupace a to asi je celá záležitost našich nyní velmi kritických dob. Doufejme, že nové vedení - až se poměry ustálí – nebudou mít již moc těžkých chvílí vyjít hospodářsky z této svízelné situace a nevím jak v roce 1969 a dále a musíme jim v této těžké chvíli být všichni nápomocni.

A proto skutečně tento rok 1968 stává se rokem opravdu velikého převratu jak kulturního, sociálního a hlavně hospodářského přes ten 21. srpen, kterým jsme byli krajně překvapeni, kdy jsme i v naší obci byli svědky velikého rozruchu jak duševního tak i fyzického, překvapeni projíždějícími tanky s plně bojovou tendencí obsazení našimi slovanskými přáteli, prý v domnění, že tady je revoluce, jak nám oni tvrdili, avšak v našem kraji byl opravdový klid a mír mezi obyvateli. Na jiných místech to byla vojska z Maďarska, jinde z Něm. dem. republiky, ze SSSR hlavně na Slovensku.

Takové divné věci probíhaly hlavami našich občanů, kteří ustrašení přihlíželi projíždějícím vojskům a často hrůzostrašné věci jsem slýchal, jak si je vyprávěli mezi sebou. Také byl názor, který pro zajímavost uvádím, že kdyby byl Chruščov ve vedení, že toho by se nikdy nestalo, že musel být odstraněn z vedení a odejít do výslužby a mnoho jiných názorů mezi lidmi kolovalo. Toto je stručný nástin námětů občanů a to je slyšet při různých schůzkách a konferencích, takovýchto námětů a i daleko složitějších a někdy opravdu až směšných a neuskutečnitelných. A na závěr tohoto úvodu, četl jsem náhodou v jedněch novinách (nevím už název už název) jeden aforismus, který mě opravdu zaujal a opsal jsem si ho a proto jej uvádím tak, jak tam byl napsán nějakým vtipným pisatelem.

„ Japonsko“

Japonsko a Fudžijama – sakura a samuraj – Japonečka ta má doma svůj maličký ráj.

Japonec se z historie stačil poučit – že lze s všemi lidmi celkem dobře žít.

Do Moskvy i Washingtonu jede s úsměvem – jen když užitek z toho má jeho rodná zem.

Tolik na závěr ke všem událostem vzrušujícím i vtipným tohoto roku 1968, který bude významným mezníkem do dalších let našeho života.“

Zemědělství

Jarní práce za posledních březnových dnů a začátkem dubna pokročily ku předu neboť bylo velice teplé a suché počasí kde mohli pilně seli jarní obilí. 4. dubna zbývá ještě seti na farmě Bohdašín 26 ha a v Ohnišově dle informací ještě více.

15. dubna skončeno setí jařin a směsek a již se připravují na sázení brambor. 18. dubna sázejí se brambora oběma sazeči, aby byly co nejdříve v zemi. Družstevníci sbírají kámen, rozhrabují krtiny a jiní připravují – vybírají brambory ze sklepů na sázení.

23. května začali družstevníci jednotit řepu a mák. Chladno, které zavládlo 7. května se udržuje až do 20. A tím práce vážnou, ještě občas déšť, 18. května i sněhová krupice přibrzdila práci na řepě a máku.

Družstvo koncem května a začátkem června silážovalo a mají silážní komoru plnou mladého krmení, kde se vejde dle propočtu 74 vagonů krmiva. Letošní zima natropila strašných polomů po lesích vlivem velkého množství vlhkého sněhu. Jedná se hlavně o jehličnaté stromy a to hlavně od Bohdašína nahoru. Na horách pak poměrně méně, tam byl sníh suchý.

Senoseč začala poměrně brzy, již začátkem června začalo se sušit, leč nestálé počasí nedovolovalo plně senoseč rozvinout. Letošní úroda píce byla nad očekávání velice vysoká, jak říkají družstevníci a zdá se, že bude málo místa pro uskladnění suché píce. Tímto nestálým počasím v červnu protáhlo se sušení až do poloviny července, takže když se udělalo v červenci opravdu teplé letní počasí,

tak měli co dělat, aby stačili odklízet sena ježto schlo velice dobře a rychle.

16. července byl pro družstevníky farmy Bohdašín veliký svátek – byly prováděny přehlídky chovného potomstva po býcích Lom 24 a Lom 25. To jsou chovatelské výsledky chlévní kontroly, kterou započali již dřívější chovatelé v Bohdašíně a v Zákraší již v roce 1927. Byli zde hosté z Moravy i z jiných krajů. Účast celkem 500 lidí na prostranství pod kravínem, kde byly předváděny jednotlivé kusy chovného skotu.

Pro nestálé počasí, které trvá do konce července se vše hodně zpozdilo a žně jsou přede dveřmi. Je nutno chytat každou chvíli, kdy by kombajny mohly zahájit svoji činnost. K 10. srpnu jsou žita sklizena a polovina ječmene. Ten je nízký a velice prorostlý podsevy, takže se musí hodně obracet. Hodně obilí se sklídilo v prvním týdnu měsíce září, kdy opravdu bylo teplé počasí, jako když se chce to slunko rozloučit. Potom celý měsíc září bylo jen málo toho počasí pro sklizeň jak otavy, tak i směsek a slámy po kombajnech.

Poslední týden měsíce září začaly se vybírat brambory, ovšem jde to také zvolna pro počasí, které kazí všechnu práci v zemědělství. Rovněž tak i říjnu nestálé počasí zvolňuje práci na polích, takže občas během týdne, když dva dny se trochu usluneční, tak začne velký shon, neboť ještě jsou sklízet otavy, které stojí v kupách a.t.d.

Ve druhé polovině října se poněkud počasí zlepšilo, že je možno vybírat brambory, avšak pouze tekem tj. vyorávačem na dvouřádek, až teprve v posledním týdnu mohou kombajny na brambory, ježto poněkud oschlo – jak se lidově říká „osáklo“ a také se pilně dělá v řepě. Brambory se dokončily 29. října a nyní rychle se dobývá kedluben (krmná brukev). Rovněž tak dokončili družstevníci k 28. říjnu veškerou podzimní setbu na celém sloučeném družstvu, pšenice se sela jako poslední.

Brukev ženy dodělaly 13. listopadu a již je dosti chladné počasí, avšak při tom nic nepadá. Poslední týden v listopadu chodily ženy z Bohdašína dělat kapustu na ohnišovské k Valským lesům. Na závěr listopadu počasí je suché bez sněhu, avšak je umrzlo, že nelze orat. Družstevníci dělají trochu práce s úklidem a v lesích je hodně nedoděláno po sněhové kalamitě polomů.

Na závěr zemědělských zápisů zde podávám stručný nástin hospodaření družstva v hlavních rysech v porovnání s rokem předcházejícím tj. 1967 a v živočišné výrobě též roky 1965, 1966.

Hospodaření 1968

Rostlinná výroba	oseto		sklizeň		prům. výnos q/ha	
	1967	1968	1967	1968	1967	1968
Pšenice ozimá	119,2 ha	139 ha	3.600q	4090q	30,3	33,8
Pšenice jarní	4,4	17	100	547	26,2	32,2
Žito	35,4	56	1.005	1.469	28,4	26,3
Ječmen ozimý	2,1	4,0	43	115	20,0	28,7
Ječmen jarní	105,0	95,0	2.524	2.504	24,0	30,3
Ostatní ozimý	109,6	151,0	3.323	3.340	30,1	28,3
Hrách	11,9	10,0	199	70,5	16,7	9,7
Brambory rané	6,0	5,0	1.380	1.200	230,0	240,0
Brambory ostatní	54,3	46,0	16.006	12.700	294,0	276,0
Len	29,7	29,0	978	1.190	32,0	36,8
Řepa	15,1	14,0	12.916	10.935	855,0	781,0
Brukev	7,6	4,6	4.566	1.868	601,0	406,0
Brambory vydané na naturálie družstevníkům			803,0 q.			
Tržby z rostlinné výroby		rok 1967		rok 1968		
Hrubá rostlinná produkce		5. 403.500,- Kčs		5.144.000,- Kčs		
Náklady na rostl. produkci		924.900,- Kčs		991.000,- Kč		
Živočišná výroba						
Stav hosp. zvířat	rok 1965	1966	1967	1968		
Dojnice	381	392	387	373		
Telata	107	126	98	133		
Jalovice do 1 roku	107	124	121	95		
Jalovice 1 – 2 roky	93	133	114	155		
Jalovice březí	82	6	26	8		
Plemenní býci	3	10	5	3		

Skot ve výkrmu	38	40	67	57
Skot celkem	811 ks	831 ks	818 ks	824 ks
+telata nukamel				101 ks
Prasnice	42	40	36	26
Selata	158	144	121	50
Výkrm	196	170	131	153
Koně	19	19	19	15
Drůbež	1.568	1.531	3.863	1.793

Užitkovost	r. 1965	1966	1967	1968
Dojivost na 1 dojnici	3.350	3.440	3.863	3.500
Odchov telat na 100 krav	96,3	96,3	94,6	80,0
Odchov selat na 1 prasnici	15,8	18,9	18,8	17,4
Výroba živočišných výrobků	r. 1965	1966	1967	1968
Hovězí maso v kg	106.715	106.242	121.000	146.800
Vepřové - „ -	69.530	49.635	44.300	36.800
Drůbež - „ -	5.033	5.650	12.600	9.900
Mléko v lt	1.266.200	1.310.706	1.310.293	1.333.632
Večce v ks	308.820	325.596	292.952	277.553
Hrubá živ.produkce v Kč	5.495.000	5.302.000	6.106.819	6.216.751

Dosažená dojivost v jednotlivých stájích	r. 1965	1966	1967	1968
kravín Bohdašín	3.186	3.519	3.670	3.665
salaš Bydlo			2.787	3.016
Ohnišov 94	3.480	3.518	3.588	3.820
Ohnišov 174	3.349	3.344	3.214	3.338
Zákraví	3.327	3.377	3.384	3.392

	náklad na 1 lt mléka	tržba za 1lt mléka
Bohdašín + Bydlo	2,021 Kčs	2,539 Kčs
Ohnišov 94	1,960 Kčs	2,539 Kčs
Ohnišov 174	2,164 Kčs	2,523 Kčs
Zákraví	2,217 Kčs	3,465 Kčs

Příděly družstevním fondům

	r.1965	1966	1967	1968
rozšířená reprodukce	653.596	555.884	949.000	997.000
splátky investičních půjček	-	60.000	250.000	119.000
sociální a kulturní fond	72.360	80.000	155.000	54.000
fond bytové výstavby	-	-	168.000	50.000
rezervní fond	-	123.418	418.000	-

Tolik první část výpisu z kroniky obce. Dokončení přineseme příště.

J. Štěpán

Přejeme všem obyvatelům Bohdašína, Vanovky, Rokole i Bydla krásné jaro, dobrou pohodu a stále zdraví.

Redakce

Toto číslo bylo vydáno 20. 3. 2018 v počtu 100 ks.

